

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 11.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **7640** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, вр. чл.203 – 207

АПК.

Производството е образувано по искова молба на Ц. Г. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. В., срещу Национален осигурителен институт с искане за присъждане на обезщетение в размер на 5000 лв. за неимуществени вреди, претърпени в резултат на действия и бездействия на служители от НОИ.

Постъпила е уточнителна молба от ищцата от 15.09.2020 г.

Постъпил е писмен отговор на исковата молба от ответника НОИ от 05.11.2020 г., в който се възразява срещу допустимостта и основателността на иска.

Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното:

С Решение № 478 от 23.01.2020 г. по адм.д. № 12107/2019 г. по описа на АССГ, по жалба на ищцата Ц. Г. К. е отменено частично Решение № 1040-21-411 от 03.09.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. град и преписката е върната на административния орган за постановяване на ново решение.

От мотивите на съдебното решение се установява, че с разпореждане от 20.04.2018 г. е разпоредено К. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 18.10.2013 г. - 21.01.2014 г. в размер на 1424,95 лева, от които 986,62 лева главница и 438,33 лева лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на разпореждането. Административният орган е приел, че детето Н. К. е настанено в частна детска градина „Палави крачета“ -С. на 18.10.2013 г., поради което К. не е имала право на обезщетение по чл. 53, ал. 1 от КСО след тази дата. Разпореждането е обжалвано по административен ред с жалба от 16.07.2019 г. С Решението от 03.09.2019 г. директорът на ТП на НОИ С. град е оставил без разглеждане жалбата от 16.07.2019 г. като просрочена и без уважение направеното с нея възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът е намерил, че предвид липсата на доказателства за датата на узнаване на разпореждането от 20.04.2018г. от жалбоподателката, подадената срещу него жалба на 16.07.2019 г. по административен ред се явява в срок и директорът на ТП на НОИ С. град е следвало да я разгледа по същество.

По отношение възражението за изтекла погасителна давност съдът е намерил, че за периода от 18.10.2013 до 31.12.2013 г. същата е изтекла съобразно чл. 115 от КСО, явяващ се специален спрямо разпоредбите на ДОПК. Относно вземането на НОИ за периода от 01.01.2014 до 21.01.2014 г. давността изтичала на 31.12.2019 г., поради което жалбата срещу разпореждането от 20.04.2018 г., подадена на 16.07.2019 г., е преди изтичане на давностния срок, поради което съгл. чл. 115, ал. 5 от КСО давността е спряла по отношение на тази част от вземането на НОИ за главница и лихви.

След връщане на преписката на административния орган е постановено Решение № 1040-21-430 от 10.06.2020 г. на директора на ТП на НОИ С., с което е прието за основателно възражението за изтекла погасителна давност за периода от 18.10.2013 до 31.12.2013 г., но не е уважил същото за периода от 01.01.2014 г. до 21.01.2014 г. Актът е предмет на оспорване по адм.д.№ 6550/2020 г. на АССГ, 73-и състав.

От справка за размера на неправомерно изплатените парични обезщетения и помощи на Ц. Г. К. на л.53 от делото се установява, че по декларация по чл.53 КСО за м.01.2014 г. дължимите суми са в размер на 231.82 лв. главница и 100.29 лв. лихви за забава, общо 332.11 лв.

В първоначалната си жалба срещу Решение № 1040-21-430 от 10.06.2020 г. ищцата посочва, че е заплатила тази сума, но не уточнява точно кога.

Едва към отговора на ИМ е приложено становище от 02.06.2020 г. на ищцата, чрез адв. В., с което се иска от директора на ТП на НОИ С. да бъдат вдигнат запорът върху банковата й сметка в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение. Получен е отговор от 16.06.2020 г. от НОИ, според който оставала неизплатена сума в размер на 231.82 лв. главница и 100.29 лв. за периода от 01.01.2014 г. до 21.01.2014 г., плюс допълнителни лихви за просрочие от 48.48 лв., което е посочено като причина за наложения запор. Преводът на паричните средства за погасяване на това задължение е направен на 24.08.2020 г., поради което на 27.08.2020 г. ръководителят на ТП на НОИ С. град поискал прекратяване на производството за принудително изпълнение. От писмения отговор на ответника се установява, че ищцата е заплатила сумата на 16.07.2020г.

Въз основа на изложеното, на ищцата следва да се изпратят преписи от отговора на ИМ и приложените към него доказателства за становище в 7-дневен срок. В същия срок ищцата следва да уточни исковата си претенция: какъв вид вреди претендира – имуществени или неимуществени, от кои конкретни незаконосъобразни действия на органи и служители на НОИ произтичат тези вреди и да обоснове пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразните действия и претърпените от нея вреди.

Воден от гореизложеното и на основание чл.129, ал.2 ГПК, вр.с чл.144 АПК, Административен съд - София град,

РАЗПОРЕДИ :

ДА СЕ ВРЪЧАТ на Ц. Г. К., чрез адв. В., преписи от отговора на ИМ и

приложените към него доказателства за становище по тях в 7-дневен срок.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на ищцата Ц. Г. К., чрез адв. В., в 7-дневен срок от съобщението, с писмена молба с препис за ответника да отстрани следните нередовности на ИМ: да уточни какъв вид вреди претендира – имуществени или неимуществени, от кои конкретни незаконосъобразни действия на органи и служители на НОИ произтичат тези вреди и да обоснове пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразните действия и претърпените от нея вреди.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: